dere efter først at have kastet Skam over den danske Præstestand ved et usædeligt Levned.

„Jeg veed, at Biskoppen har ytret Ønske om at tale med Dem. Jeg tror ogsaa, det vil glæde ham, at De er kommen. Han er, som sagt, i Øjeblikket optaget; men han har bemyndiget mig til at gøre Dem bekendt med et Forslag, som han vil bede Dem tage under alvorlig Overvejelse. Anledningen dertil kan De vistnok sige Dem selv uden nærmere Forklaring. De vil forøvrigt om lidt faa Lejlighed til at hilse paa Biskoppen."

Da Mads Vestrup forsagt svarede, at han ikke kendte Grunden til Biskoppens Henvendelse og derfor ønskede nærmere Oplysning, foreholdt Pastor Stensballe ham i heftige Ord hans Forhold til „Femte Juni" og kaldte det et Forræderi mod den Herre, som han jo dog samtidig ønskede at tjene.

„Jeg begriber ikke, at De ikke kan indse, hvor selvmodsigende Deres Optræden er. I et Øjeblik som det nuværende gaar De den Mand tilhaande, der frækt har undsagt Kristi Kirke og daglig ved alle skammelige Midler hidser Folkets onde Instinkter op imod den."

Trods Tonen bøjede Mads Vestrup sit Hoved i angerfuld Tavshed. Han havde nu selv erkendt sin Vildfarelse. Med ydmygt Sind havde han overvundet sig til denne Bodsgang, og bad nu igen om at faa at vide, hvad det var for et Forslag, Biskoppen vilde gøre ham.

„De har rimeligvis hørt om det nye, store Dagblad, som vi agter at udgive fra 1ste Januar. Vi ønsker at skabe et Centralorgan for den danske Menighed, et Samlingssted ogsaa i den Forstand, at vi vil give Plads for enhver *sømmelig* Drøftelse af Kirkens Anliggender. Hvad vi har tænkt at foreslaa Dem, er da det, at De efter at have løst Dem fra ethvert Forhold til „Femte Juni" modtager en fast Ansættelse ved vort Blad, hvor der vil blive sørget for et passende Arbejdsfelt for Dem, og det er naturligvis Meningen, at De til Gengæld vil faa i hvert Fald den nærmeste Fremtid betrygget i økonomisk Henseende."

Mads Vestrup var saa overrasket, at han knap rigtig mærkede, hvor skuffet han samtidig blev. Men nu nævnede Pastor Stens-